Život nejni funebráckej vůz - Ryvolové, bratři

Golémovi k čtyřicátinám

Když ti hrajou nervy smutný blues
když jsi pod palbou arkebuz
neusínej noc je krátká
vzpomínka je postel vratká
skřípe jako funebráckej vůz

Zaplať pánbu za ty dary
že se vejde do kytary
vajglů pár a večer plnej hrůz
Těžký je žít a nemít vůbec žádnou vrásku
marný je klít a přitom zbytečně mít rád
lepší je pít a nemít vůbec žádnou lásku
vo všechno hrát a pokud možno neprohrát
Pro vočí pár se vyplatí dát život v sázku
jak léta jdou tak člověk vidí že se bál
věřit sám sobě a mít štěstí na provázku
a nemít strach aby ho vítr neurval
Když ti osud lásku nadělí
fofrem sháněj strážný anděly
i těm svatejm dá to dřinu
vyléčit tu kocovinu
kam ste se mí lásky poděly
Život není žádný peří
nestůj u zavřených dveří
šlapej dál a neztrať naději